

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at anbefale Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 391 af 12. Juli 1946 om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan, saaledes som dette er vedtaget af det høje Folketing ved tredje Behandling i Dag. Lovforslaget gaar ud paa at gennemføre Ændringer i Eengangsskatte-loven, som den kaldes, paa tre Omraader. For det første er der i Lovforslagets § 2 foreslaaet en Ændring til Eengangsskatte-lovens § 25, Stk. 5. Den drejer sig om Formuestigningsafgiften for saadanne Aktieselskabers Vedkommende, hvis Aktiekapital for en væsentlig Del er paa udenlandske Hænder. I den oprindelige Eengangsskatte-lov var der en Bestemmelse om, at Formuestigningsafgiften for saadanne Selskabers Vedkommende forhøjedes med 50 pCt. Det foreslaas nu, at Finansministeren skal være bemyndiget til, hvor særlige Forhold taler derfor, helt eller delvis at frafalde dette Tillæg. Man kan nemlig undertiden have Nytte af at have en saadan Frihed under Forhandlinger med forskellige fremmede Lande om gensidige Beskatningsspørgsmaal.

For det andet er der i Lovforslagets § 3 foreslaaet en Ændring til Eengangsskatte-lovens § 27, Stk. 2, idet der skal føjes et Ord til, nemlig Ordet „kunstneriske“. I Forvejen er der i Eengangsskatte-loven nævnt saadanne Fonds som fritaget for en bestemt Del af Eegangsskatten, der udelukkende anvender deres Midler til videnskabelige, almenevelgørende, nationale og kirkelige Formaal. Der har imidlertid været rettet forskellige Henvendelser fra Fonds, som anvender deres Midler til kunstneriske Formaal, og efter nærmere Overvejelse har jeg ment at burde imødekomme de paa-gældende Ønsker ved at foreslaa denne Ændring, der som sagt gaar ud paa, at Ordet „kunstneriske“ kommer med.

Endelig drejer Resten af det foreliggende Lovforslag sig om en Afvikling af den Adgang, der indtil nu har bestaaet til at betale Eengangsskatten eller det dertil knyttede Stabiliseringslaan med Værdipapirer af en nærmere angiven Art. Bestem-melsen herom var naturlig i den oprinde-lige Lov, idet man maatte regne med, at mange Eengangsskatteydere havde en væsentlig Del af deres Formue anbragt i Obligationer, og da disse kunde blive nødt til at sælge deres Obligationer eventuelt med Tab for at betale Skatten, hvilket man maatte finde urimeligt, var det bestemt, at

Skatten kunde betales med Obligationer. Imidlertid er jo i den senere Tid Obligationskurserne faldet noget, og det vil sige, at det for det første paafører Statskassen et Tab, hvis man skal blive ved med at modtage Obligationer til de oprindelig fastsatte Afviklingskurser, og at det for det andet giver de sidste Eengangsskatteydere en utilsigtet Mulighed for at opnaa en Gevinst ved at indkøbe Obligationer til lavere Kurser og aflevere disse til de fastsatte Kurser. Noget saadant maa anses for urimeligt og stridende mod det, der oprindeligt var Hensigten med Afleveringsbestemmelsen. Denne Situation er opstaaet, fordi Administrationen af Eengangsskatte-loven har taget lang Tid og man derfor har maattet opretholde Afleveringsretten i mange Maaneder efter den Tid, man oprindelig havde regnet med, men man kan naturligvis ikke i urolige Tider som de nuværende gaa ud fra, at Kursniveauet vil ligge fast i saa mange Maaneder.

Hovedbestemmelsen er den, at efter at nærværende Lovforslag er blevet til Lov, maa der ikke afleveres Obligationer, som er indkøbt efter den Dag, da Lovforslaget blev fremsat i det høje Folketing, nemlig den 25. September. Man har ment, at de Folk, der allerede paa Fremsettelsesdagen havde Obligationer, som de havde købt eller beholdt med Aflevering for Øje, skulde have Lov til at aflevere disse Obligationer; derom havde de naturligvis en berettiget Forventning. Derimod skulde det nu høre op, at man kan erhverve nye Obligationer med det Formaal senere at aflevere disse; naar dette er Hovedregelen, er der jo ikke gjort noget Indgreb i velerhvervede Interesser. Der er dog gjort en enkelt Undtagelse, idet det er bestemt, at Folk, der søger Laan i en Kredit- eller Hypotekforening for at bruge de derved erhvervede Obligationer til Afvikling af Eengangsskatten, under visse nærmere Betingelser skal kunne faa Lov til at gøre dette, selv om de først faar disse Obligationer efter det Tidspunkt, der i øvrigt er fastsat. Bortset derfra gælder det, at hvis en Person har faaet sin Eengangsskat paalignet, maa han kun aflevere Obligationer, som han ejede den 25. September, og han skal gøre det inden to Maaneder. Hvis han ikke har faaet den paalignet, ved han jo ikke, hvor meget han kan aflevere; saa skal han have Adgang til inden 14 Dage at spørge Skattevæsenet om, hvor meget han omtrentlig kan vente at komme til at betale, og hvor meget han derfor har Ret til at betale i Obligationer. Naar han saa har faaet Besked derom, har han